

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2003/59/WE upłynął w dniu 9 września 2006 r. Tymczasem na dzień wniesienia niniejszej skargi strona pozwana nie przyjęła ciągle środków niezbędnych do dokonania transpozycji dyrektywy, a w każdym razie nie poinformowała Komisji o ich przyjęciu.

(¹) Dz.U. L 266, s. 4.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 6 kwietnia 2009 r. — Coty Prestige Lancaster Group GmbH przeciwko Simex Trading AG

(Sprawa C-127/09)

(2009/C 141/55)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Nürnberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Coty Prestige Lancaster Group GmbH

Strona pozwana: Simex Trading AG

Pytania prejudycjalne

Czy z wprowadzeniem do obrotu w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (¹) i art. 7 dyrektywy 89/104/EWG (²) mamy do czynienia wówczas, gdy tak zwane próbki perfum zostaną przekazane bez przeniesienia własności związanemu umową pośrednikowi, z zastrzeżeniem zakazu ich sprzedaży, tak aby mógł on udostępnić swym potencjalnym klientom zawartość towaru w celu spróbowania, zważywszy że towar ten opatrzony jest wzmianką, iż nie jest przeznaczony do sprzedaży, umowa dopuszcza, by producent/właściciel znaku towarowego mógł w każdej chwili żądać zwrotu towaru, a jego opakowanie istotnie różni się od opakowania towaru zwykle wprowadzanego do obrotu przez producenta/właściciela znaku towarowego z uwagi na swą prostotę?

(¹) Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

(²) Pierwsza dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Areios Pagos (Grecja) w dniu 10 kwietnia 2009 r. — Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon przeciwko DIVANI AKROPOLIS Anonymi Xenodochiaki kai Touristiki Etairia

(Sprawa C- 139/09)

(2009/C 141/56)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Areios Pagos (Grecja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon

Strona pozwana: DIVANI AKROPOLIS Anonymi Xenodochiaki kai Touristiki Etairia

Pytania prejudycjalne

Czy zwykle zainstalowanie w pokojach hotelowych, przez prowadzącego hotel, odbiorników telewizyjnych i ich podłączenie do anteny centralnej zainstalowanej w hotelu, bez żadnej czynności pośrednictwa lub interwencji ze strony prowadzącego hotel, stanowi udostępnienie utworu publiczności rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE, w szczególności czy w świetle rzeczonego wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 grudnia 2006 r. w sprawie C-306/05, Sociedad General de Autores y Editores de Espana (SGAE), ma miejsce w niniejszej sprawie rozproszanie sygnału poprzez odbiorniki telewizyjne klientom zamieszkującym w pokojach hotelowych, ze związaną z tym interwencją techniczną prowadzącego hotel?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 15 kwietnia 2009 r. — 1. MM. Josemans 2. Burgemeester van Maastricht

(Sprawa C-137/09)

(2009/C 141/57)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: 1. M.M. Josemans
2. Burgemeester van Maastricht

Pytania prejudycjalne

1) Czy tego rodzaju uregulowanie, jak omawiane w sprawie przed sądem krajowym, dotyczące wstępu nierezydentów do coffeeshopów jest w całości lub w części objęte zakresem stosowania traktatu WE, w szczególności zakresem stosowania swobody przepływu towarów lub usług, lub zakazu

dyskryminacji ustanowionej w art. 12 WE w związku z art. 18 WE?

- 2) Czy w zakresie, w którym mają zastosowanie postanowienia traktatu WE dotyczące swobodnego przepływu towarów lub usług, zakazanie nierezydentom wstępu do coffeshopów przewidziane w art. 2.3.1.3e ust. 1 APV w związku z uchwałą Burgemeestra z dnia 13 lipca 2006 r. stanowi właściwy i proporcjonalny środek dla celów ograniczenia turystyki narkotykowej i związanych z nią uciążliwości?
- 3) Czy ustanowiony w art. 12 WE w związku z art. 18 WE zakaz dyskryminacji obywateli ze względu na przynależność państwową ma zastosowanie do uregulowania dotyczącego wstępu nierezydentów do coffeshopów, gdy nie mają zastosowania postanowienia traktatu WE dotyczące swobodnego przepływu towarów i usług?
- 4) W przypadku odpowiedzi twierdzącej: czy uzasadnione jest dokonane przy tym pośrednie rozróżnienie na rezydentów i nierezydentów i czy zakazanie nierezydentom wstępu do coffeshopów stanowi właściwy i proporcjonalny środek dla celów ograniczenia turystyki narkotykowej i związanych z nią uciążliwości?

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-139/09)

(2009/C 141/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. de Schieter de Lophem i M.A. Marghelis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do celu zastosowania się do dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE⁽¹⁾, a w każdym razie nie przekazując ich do wiadomości Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy.
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2006/21/WE upłynął w dniu 30 kwietnia 2008 r. Do dnia wniesienia skargi strona pozwana nie podjęła wszelkich koniecznych działań w celu dokonania transpozycji dyrektywy, a w każdym razie nie powiadomiła o nich Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 102, s. 15

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-141/09)

(2009/C 141/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Dejmek i J. Sénéchal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nieprzyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 1 — 4, 5 — 8, 13, a także art. 16 i art. 9 ust. 2 Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 19 tej dyrektywy;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2005/56/WE upłynął w dniu 14 grudnia 2007 r. Tymczasem na dzień wniesienia niniejszej skargi strona pozwana nie przyjęła jeszcze wszystkich przepisów niezbędnych do transponowania tej dyrektywy, a w każdym razie nie poinformowała o nich Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 310, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 27 kwietnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-149/09)

(2009/C 141/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Dejmek i J. Sénéchal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nieprzyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. zmieniającej dyrektywę Rady 77/91/EWG w sprawie tworzenia spółek